

Satan? v hn? v musí chválit Boha

David Wilkerson September 1, 2006

Žalmista píše: „Zajisté i hn? v ?lov?ka chváliti t? musí“ (Žalm 76:10). Podle tohoto verše bude jednoho dne hn? v h?íšných prom?n?n v chválu Všemohoucího Boha. Jak nádherná to bude chvíle: jazyky zlých šk?dc? budou muset uznávat a uctívat Hospodina!

Moje otázka ohledn? tohoto verše zní: odkud „hn? v ?lov?ka“ p?ichází? Práv? te? p?ikrývá celou zemi silný, zu?ivý hn? v, n?co, ?eho ?lov?k sám o sob? není schopen. A tento hn? v se projevuje stále se množícími zp?soby. P?emýšlejte o tom:

- Radikální islám rozpoutává sv?j hrozivý hn? v proti všem, kdo se odmítají poklonit Alláhovi.
- Zu?ící, démoni posedlý diktátor severní Koreje vyhrožuje celému sv?tu, stejn? tak jako rozpoutává nelidsky krutý útisk a hladomor svého vlastního lidu.
- Na St?edním východ? se celé národy stávají ?áblnými nástroji v pokusu o zni?ení Izraele.
- V Evrop? a Spojených státech se zintenziv?uje hn? v t?ch, kdo si hnují a opovrhují jménem Ježíš.
- A kone?n? je tu hn? v bezbožných, kte?í propadli svým h?ích?m. Zu?í ve svém úsilí úpln? svrhnout Boží ?ád.

Když uvažuji o t?chto sou?asných formách lidského hn?vu, uv?domuji si, že ve své podstat? nejsou lidské. O tom nelze pochybovat: všechno je to naprosto ?ábelské. Bible nám to dokazuje t?mito verši:

- Když apoštol Jan mluví o našich dnech, píše: „...nebo? k vám sestoupil ?ábel s velikým hn?vem, protože ví, že má málo ?asu“ (Zjevení 12:12).
- Ježíš ?ekl t?m, kdo proti n?mu zu?ili: „Vy jste z otce ?ábla a chcete plnit touhy svého otce“ (Jan 8:44). V tomto jediném verši Kristus identifikuje zdroj takového hn?vu: Není pouze lidský, ale pochází p?ímo od samotného Satana.

Podle t?chto pasáží je to, ?emu ?elíme práv? te?, nic mí? než z pekla ?ízený, démonický hn?v. Není to jen politická zu?ivost, ani pouze osobní hn?v, ani prost? záležitost islám versus Izrael. Je to mnohem horší.

Žalmista se na tento fenomén zam??uje, když se v ohromení ptá: „Pro? vzbou?ily se národy a lidé vymýšlejí marnosti? Králové sv?ta povstali, vládcové strojí spiknutí proti Hospodinu a jeho Pomazanému“ (Žalm 2:1–2).

To všechno je démonická zb?silost proti Bohu a jeho Synovi, Ježíši Kristu. A rozmanité formy, kterých tento hn?v nabývá, se stále víc a víc stup?ují. Práv? te? vidíme, jak se p?ed námi oslabují Kristova slova na sv?tových pódíích: d?ti Satana prost? d?lají, co jim otec p?ikazuje.

1. P?emýšlím o celosv?tovém hn?vu islámu a dalších pohanských náboženství, která se snaží dosadit svého boha jako svrchovaného vládce zem?

Islámští klerikové vyžadují celosv?tovou fatwu proti všem, kdo odmítají uctívat jejich falešného boha. Nep?átele Krista ve svém démonickém hn?vu doslova zvedají zbran? a p?ikazují lidem: „Poklo? se našemu bohu nebo zem?i.“

Ale nic z tohoto satanského hn?vu není nové. B?hem celé historie m?žeme vid?t jeden p?íklad takového démonického šílenství za druhým. Ve 3. kapitole Daniele postavil král Nabuchodonozor zlatého boha v Babylónu a vyžadoval jeho uctívání. Každý správce, ú?edník a ob?an ve více než stu babylonských provinciích se musel poklonit tomuto bohu, jinak ?elil smrti. Byly tam dv? volby: poklonit se nebo padnout. Jestliže n?kdo odmítnul uctívat Nabuchodonozorovu modlu, byl zažila upe?en v ohromné rozžhavené peci.

Poté, co vyšlo toto na?ízení, našli se v království t?i oddaní mladí Židé, kte?í se odmítli poklonit. Nabuchodonozor si je v hn?vu nechal p?edvést a cht?l v?d?t: „Který jest ten B?h, ješto by vás vytrhl z ruky mé?“ (Daniel 3:15). A toto byla jejich odpov??: „B?h, jehož my ctíme, (kterýž mocen jest vytrhnouti nás z peci ohnivé rozpálené, a tak z ruky tvé, ó králi), vytrhne nás“ (3:17).

Král, ovládaný démonem, reagoval podle p?edpokladu: „Tedy Nabuchodonozor napln?n jsa prchlivostí...rozkázal rozpáliti pec sedmkrát více, než oby?ej m?li ji rozpalovati“ (3:19). To byla ryze démonická nenávisť v??i Bohu Hospodinu. Pravdou je, že všichni, kdo stojí v Kristu, mohou o?ekávat, že se s takovým hn?vem setkají. Jejich poslušnost vždy vyvolá hn?v t?ch, kte?í p?ijímají p?íkazy od Satana.

Takže, jaký byl výsledek? ?í B?h zvít?zil v Babylónu? Uprost?ed tohoto zápasu manifestoval svou slávu a moc sám Ježíš. Když král Nabuchodonozor zíral do rud? rozpálené pece, byl šokován tím, co vid?l. K?i?el: „Vhodili jsme do pece t?i muže, ale já vidím ?ty?i rozvázané muže. Procházející se uprost?ed ohn? a plameny jim v?bec neublížily. A ?tvrtý na pohled?ní podobný jest synu Božímu“ (viz Daniel 3:25).

Když se ukáže Ježíš, hra skon?ila. Jeho nep?átele se p?ed ním musí sklonit. Práv? te? vidíme, že se historie opakuje

Dnes je islám typem Babylona se šílenými v?dci, jako byl král Nabuchodonozor. Toto náboženství vyhrožuje celému sv?tu požadavkem, aby uctíval jejich božstvo, Alláha. Teroristické organizace s islámskou podporou vyžadují: „Poklo?te se Alláhovi nebo vyhodíme do vzduchu vaše letadla. Zni?íme bombami vaše m?sta, vlaky, autobusy a tunely. Uneseme vás, budeme vás mu?it a usekneme vám hlavu. Alláh bude vládnout celému sv?tu. Islám zvít?zí.“

Když o takových démonických silách uvažujeme, m?li bychom se op?t vrátit k p?íb?hu Nabuchodonozora a t?ch t?í v?rných služebníků?. ?íká nám, že v jediné hodin? sestoupil Pán a osvobodil své služebníky – a všechno se zm?nilo. Vše vypadalo jinak, když Pán manifestoval svou sílu a zp?sobil, že král volal:

„Požehnaný B?h jejich, totiž Sidrach?v, Mizach?v a Abdenág?v, kterýž poslal and?la svého, a vytrhl služebníky své, kte?íž doufali v n?ho, až i rozkazu královského neuposlechli, ale t?la svá vydali, aby nesloužili a neklan?li se žádnému bohu, krom? Bohu svému“ (Daniel 3:28). Nabuchodonozor vydal okamžit? jiné na?ízení. To oznamovalo, že jediný B?h, který má být uctíván, je B?h t?chto t?í Žid?: „Proto že není Boha jiného, kterýž by mohl vytrhovati, jako tento“ (3:29).

Vra?me se te? k žalmistovi, který se ptal, pro? pohanské národy b?sní proti Hospodinu. Podle n?ho je Boží

reakce na takový hn?v zde: „Sm?je se Ten, jenž tr?ní v nebesích, vysmívá se jim Hospodin. Jednou k nim ale v hn?vu promluví, ve svém rozlícení je vyd?sí“ (Žalm 2:4–5).

Hospodin sám potom prohlašuje: „Svého krále jsem p?ece ustanovil na Sionu... Syn m?j ty jsi, já dnes zplodil jsem t?“ (2:6–7). Islámská a jiná pohan?ská náboženství možná doufají, že dosadí své bohy za krále, který by vládl celé zem?kouli. Ale Hospodin B?h ?íká: „Já jsem již dosadil svého Syna Ježíše Krista, Mesiáše, jako krále na nebi a na zemi. On je už te? králem všeho.“

Sám Otec ?íká: Ježíš vládne jako Pán. Jaká je na to reakce sv?ta?

2. V srdcích h?íšných lidí vzr?stá hn?v a zlost proti samotnému jménu Ježíš

Na celém sv?t? se zvedá vášnivá nenávisť k Božímu Slovu. Bibli je opovrhováno, je zesm?š?ována a proklínána bezbožnými lidmi. Ptám se vás, co to je na jménu Ježíš, že to vyvolává takovou zlost p?i jeho pouhé zmínce? Na celém sv?t? není jméno, kterým by bylo tak opovrhováno. P?esto nem?že být žádné spasení v jiném jménu, než ve jménu Ježíš. „A v nikom jiném není spasení, protože lidem není dáno jiné jméno pod nebem, v n?mž bychom m?li být spasení“ (Skutky 4:12).

Víme, že h?íšníci vždycky nenávid?li jméno Ježíš. Ale te? se tato nenávisť m?ní v démonické b?sn?ní. Kristovo jméno je pomalu a l?tiv? vymazáváno ze spole?nosti pomocí zákonodárných na?ízení v národech na celém sv?t?.

Nedávno jsem dostal zprávu z velice spolehlivého zdroje o udivujícím vývoji v americké armád?. Je tu provád?n pokus o zavedení na?ízení, aby žádný kn?z, dokonce ani katolický nebo protestantský, nemohl zmínit jméno Ježíše Krista. Zd?vodn?ní, které je za tím, je neuv?řitelné: „Musíme duchovn? dozrát v pluralitní spole?nost.“ Takový podvod! P?emýšlejte o tom: p?ede vším, zakazovat jakoukoliv zmínku o jménu Ježíše Krista a potom ?íkat, že jde o v?c duchovní dosp?losti. To je p?ímo z pekla!

Pro? je taková nenávisť k Božímu Synovi? Pro? se h?íšníci t?esou hr?zou p?i pouhé zmínce jeho jména? Je to pro to, co jeho jméno p?edstavuje: Kristovo jméno znamená osvobození z h?íchu. To znamená svobodu z nadvlády h?íchu. To znamená smrt staré, padlé, Adamovy p?irozenosti, a vstup do novosti života. To znamená moc k tomu, aby zanechali, z?ekli se a odep?eli si všechny bezbožné žádosti, cht?íe a požitky.

Ale víte, milovníci požitk? se necht?jí vzdát svého smyslného zp?sobu života. Pavel o nich ?íká: „Jsou napln?ni veškerou nepravostí, smilstvem, ni?emností, lakotou, zlobou, plní závisti, vraždy, svárlivosti, lsti, zlomyslnosti; donaše?i, pomlouva?i, nenávidící Boha, zpupní, pyšní, vychlouba?ní, kte?í vyhledávají zlé v?ci, neposlouchají rodi?e; nerozumní, nedodržující smlouvy, bezcitní, nesmi?itelní, nemilosrdní, kte?í a?koli znají Boží spravedlivé ustanovení, že ti, kte?í provozují takové v?ci, zasluhují smrt, nejenže je d?lají také, ale dokonce to t?m, kte?í je provozují, schvalují“ (?íman?m 1:28–32).

Poslouchejte, co ?íká B?h Hospodin o takovém satanském hn?vu proti jeho Synovi, jeho Slovu a jeho lidu

Podle žalmisty je postojem pohan?: „Poj?me rozlámat jejich okovy, sho?me ze sebe jejich ?et?zy!“ (Žalm 2:3). V p?ekladu do moderního jazyka ?tème: „Poj?te, te? už nem?žeme dopustit žádné odsouzení z Bible. Nem?žeme dopustit, aby nás tohle ‚Ježíšovo otroctví‘ zastavilo. Musíme vydat zákony, které rozbijí všechny staré ?et?zy morálky. Vyhlásíme naše právo na manželství dvou muž? nebo dvou žen. Budeme uplat?ovat práva na všechny druhy sexuální deviace. Pot?ebujeme strhnout stará morální omezení. Vyhlásíme morální neomezené výšiny.“

Moje Bible ?íká, co se v takovou hodinu stane. Když je hn?v h?íšných lidí p?ipraven zni?it p?irozené zákony – p?evrátit spole?nost do nepopsatelného, Sodom? podobného pekla, kdy každý ?lov?k je sám sob? zákonem – tehdy je na tahu B?h: „Jednou k nim ale v hn?vu promluví, ve svém rozlícení je vyd?sí“ (2:5).

Žalmista nám ?íká: „Své vlastní normy prohlásili za svaté. Pozvedli své pozemské sekery v lese strom?, aby odsekali vše, co je spravedlivé. Rozbíjejí svaté v?ci sekerami a palicemi a znesv?cují místo Božího p?íbytku“ (viz Žalm 74:4–7). Potom na?íká: „Jak dlouho se, Bože, smí rouhat protivník? Bude se tvému jménu vysmívát nav?ky?“ (74:10).

Tehdy, jak nám ?íká Boží slovo, již nebude mít zkáza a rouhání, zp?sobené lidským hn?vem, dlouhého trvání. „Slavit t? musí i lidský hn?v a zbytkem hn?vu se opášeš“ (76:10). Jak se to stane? Jednoduše ?e?eno, ?ím intenzivn?jší bude lidský hn?v, tím víc bude B?h vylévat svou milost. „Kde se rozhojnil h?ích, tam se ješt? více rozhojnila milost“ (?íman?m 5:20).

Nádherné p?íklady vidíme v pr?b?hu celé historie. P?emýšlejte o tom, jak byla Kristova církev pošlapávána v ?ín? pod strašlivým hn?vem komunismu. Všechny formy náboženské aktivity byly zakázané, v?etn? buddhismu, prominentního náboženství v této zemi. Z?stalo tam duchovní vakuem, lidé byli prázdní a hladoví. Ale op?t, lidský hn?v se prom?nil ve chválu Bohu. Pán vylil na ?ínu ?eky milosti a po celé zemi se rozrostla ilegální, undergroundová církev. Dnes má církev v ?ín? miliony ?len? a stále roste a sílí.

Pro m? je možná nejjasn?jším p?íkladem, jak se lidský hn?v zm?nil do Boží chvály, sv?dectví apoštola Pavla. Ježíš se zjevil tomuto ohnivému pronásledovateli rané církve na cest? do Damašku. V jediném okamžiku se Pavlova zu?ivá nenávisť ke Kristovi a jeho církvi zm?nila na Boží chválu. D?sledkem toho je dnes celý sv?t jiný.

I te? vidíme, jak se hn?v Hisballáhu m?ní v Boží chválu. Jak? Muslimové v jižním Libanonu uprchli p?ed válkou do Jordánska a Sýrie, kde byli mnozí p?ijati k?es?any. Když tito v?íci ukázali uprchlík?m Kristovu bezpodmíne?nou lásku, nakrmili je a ubytovali, srdce t?chto zap?ísahlých muslim? roztála. Jsou te? mnohem víc než kdy d?ív otev?ení pro evangelium.

Na všech t?chto p?íkladech vidím Pánovu odpov?? na žalmistovo volání: „Povsta? už, Bože, a ve? svou p?i, vzpome?, jak se ti blázni denn? rouhají! Nezapomínej na ?ev svých nep?átel, k?ik tvých protivník? stále vzmáhá se!“ (Žalm 74:22–23).

3. A nakonec, je tu stále vzr?stající satanský hn?v proti každému v?rnému následovníkovi Krista

V??ím, že každému zbožnému ?lov?ku byl p?i?azen Satan?v posel a ten je pov??en, aby ho trápil a sužoval každý den. Jestliže se p?ibližuješ a p?imykáš k Pánu, tak budeš ?elit vrchovatému hn?vu šíleného ?ábla.

Nicmén? existuje cesta, jak zm?nit Satan?v hn?v proti tob? na Boží chválu. Faktem je, že nejsme snadné cíle ani bezmocné d?ti. Dostali jsme zbran? a zdroje, které mají moc strhnout satanské pevnosti. Co je naší nejt?ší zbraní? Jsou to zaslíbení Všemohoucího Boha.

Písmo nám říká: „Vzep?ete se ?áblu a ute?e od vás“ (Jakub 4:7). Možná se ptáš: „Ale jak se mohu vzep?ít nep?íteli?“ Tím že se živiš Božími sliby, ?iníš je sou?ástí svého života a dovoláváš se jich, když jsi pod palbou, cituješ je ?áblu. Zde je zrovna jeden p?íklad takového zaslíbení:

„Nebojž se, nebo jsem já s tebou; nestrachujž se, nebo já jsem B?h tv?j. Posilním t?, a pomáhati budu tob?, a podpírati t? budu pravici spravedlnosti své. Aj, zastydí se, a zahanbeni budou všickni, kte?íž se zlobí proti tob?; v nic obráceni budou, a zahynou ti, kte?íž tob? odporují. Hledal-li bys jich, nenalezneš jich. Ti, kte?íž se s tebou nesnadní, v nic obráceni budou, a na nic p?ijdou ti, jenž s tebou vál?í. Nebo já, Hospodin B?h tv?j, ujal jsem t? za tvou pravici, a pravím?: Neboj se, já tob? pomáhati budu“ (Izaiáš 41:10–13).

P?emýšlím o hn?vu zam??enému proti Nickymu Cruzovi, když nedávno kázal v Londýn?

Bývalý šéf gangu Nicky Cruz vedl p?ed nedávnem evangeliza?ní shromážd?ní v gangy zamo?eném obvod? Londýna známého jako Hackney. Stupe? zlo?innosti se tu zcela vymknul kontrole a Nicky byl pozván policejním prezidentem, aby mluvil.

Starosta Hackney je gay, stejn? jako mnoho ?len? m?stské rady. Když se dozv?d?l, že Nicky bude mluvit, podíval se na jeho webovou stránku a našel tam text, v n?mž se říká, že Bible nazývá homosexualitu h?íchem. (Bylo to v kontextu Nickyho odpov?di na dopis. Nicky dodával: „Homosexualita není problém – h?ích je problém. Totéž je pravdou o smilstvu, cizoložství, násilí, narkomanii a holdování alkoholu.“)

Tito místní p?edstavitelé zahájili kampa?, aby zabránili Nickymu v ?e?i, a hn?v, který to proti n?mu vyvolalo, byl strašný. Nazvali ho netolerantním a nesnášenlivým, a noviny tento výmysl rozši?ovaly na svých titulních stranách. O celém tomto b?sn?ní dostávala naše služba podrobné e-mailové zprávy.

Když se na Nickyho chrлил všechen tento hn?v, doporu?ovali mu, aby u?inil kompromitující prohlášení pro tisk. Ale to Nicky odmítnul, místo toho požadoval stejná práva pro uspo?ádání ve?ejných shromážd?ní, jaká mají jiné skupiny. Jedna právní firma p?ijala Nickovu kauzu a zastupovala ho, p?ípad vyhrála.

Když Nicky konal svá shromážd?ní v Hackney, p?išel Duch svatý a Ježíš manifestoval svou moc. Sál byl každý ve?er p?epln?ný a na konci týdne pozvalo n?jakých 1500 lidí Ježíše do svého srdce. Tento po?et zahrnoval i n?které v?dce gang?, stejn? jako narkoman? a prostitutek. Sedm gang? v okrsku nakonec požádalo o do?asný mír. Všichni ?íkali, že po Nickových shromážd?ním klesla míra zlo?innosti v Hackney o 14 procent.

Ptám se vás: byl všechen ten hn? v skute? n? namí? ený proti Nickovi? Ne, byl zam? ? ený na obnovující moc Krista, na prom? ? ující moc evangelia. A p? išel, protože tam byl veliký strach z usv? d? ení z h? íchu. P? emýšlejte o tom: kdyby byly drogov? závislí osvobozeni ze svých zvyk? ...kdyby byli ? lenové vraždících gang? zm? n? ni a u? in? ni novými stvo? eními v Kristu...kdyby se homosexuálové a prostitutky stali sv? dky, že s Kristem není nic nemožné, byli by zázra? n? osvobozeni...kdyby se Boží láska dotkla nenapravitelných gang? ...pak by jeho láska mohla zlomit každý ? et? z otroctví. Je tedy divu, že byl Satan? v hn? v tak vydrážd? n? B? sn? ní h? íšník? proti Kristu a jeho církvi se nikdy neuklidní

Žádné množství kompromis?, lásky nebo tolerance nikdy neuspokojí tento démonický hn? v a b? sn? ní. Vlastn? se jen zhorší, hodn? zhorší. Práv? te? získávají rozhn? vané síly politickou moc na vysokých místech, kandidují na ú? ady na celém sv? t? a jsou voleni.

V n? kterých oblastech Evropské unie je už te? protizákonné kázat Krista se svobodou, jaké se t? šíme v USA. Mnoho evangeliza? ních kázání se nazývá „zlo? in zaujatosti.“ Obávám se, že p? ícháží den, kdy totéž bude pravdou v Americe.

Král David byl zrcen anti-božím duchem své doby. Volal k Hospodinu: „Pohle?, kolik mám protivník?, jak prudkou nenávistí nenávidí m? !“ (Žalm 25:19). Podobn? Žalm 124:2–3 nám ? íká: „Kdyby s námi nebyl Hospodin tenkrát, když nás lidé napadli, tehdy by nás byli zaživa spolykali ve svém zu? ivém b? sn? ní.“

David žalmista vyjad? uje to, co dnes mnozí v církvi cítí. Ob? as se zdá, že jsme bezmocní, abychom stáli proti nahromad? ní zlých sil. Týká se to i soud?, ženou naši spole? nost blíž a blíž k branám pekla. Sotva dokážu uv? ? it, jak se den za dnem zašlapává morálka našeho národa do bláta.

Dopustí Pán, aby tento hn? v proti n? mu a jeho církvi pokračoval, dokud se naše spole? nost nestane jako Sodoma, kde bude každý ? lov? k sám sob? zákonem? Ne, nikdy! Práv? te? zažíváme neuv? ? itelnou trp? livost Pána. Vynese soud, ale všechny jeho soudy jsou zamýšleny k vykoupení. Izaiáš nám k tomu poskytuje nádherný obrázek:

„Já jsem Hospodin, to? jest jméno mé, a slávy své jinému nedám, ani chvály své rytinám. Aj, prvn? jší v? ci p? išly, a i nové p? edpovídaje, d? íve než se za? nou, dám o nich slyšeti vám...“

„Hospodin jako silný rek vyjde, jako muž vále? ný rozhorlí se, troubiti, anobrž i prok? íkovati bude, a proti nep? átel? m svým zmužile sob? po? ínati, ? ka: Ml? el jsem dosti dlouho, ? inil jsem se neslyše, zdržoval jsem se, ale již jako pracující ku porodu k? í? eti budu, pohubím a sehlám vše pojednou...“

„I povedu slepé po cest?, kteréž neznali, a po stezkách, kterýchž neum? li, provedu je; obrátím p? ed nimi tmou v sv? tlo, a co nerovného, v rovinu. To? jest, což jim u? iním, a neopustím jich.“

„Obrátí se zp? t, zahanbeni budou ti, kte? íž doufají v rytinu, kte? íž ? íkají slitinám: Vy jste bohové naši. Ó hluší, slyštež, a vy slepí, prohlédn? te, abyste vid? li“ (Izaiáš 42:8–9,13–14,16–18).

Milování, Boží milost, kterou Izaiáš popisuje, zm? nila pronásledovatele Saula v apoštola Pavla. Pozvedla multimilionovou církev v komunistické ? in?. Posílá islámské uprchlíky do milujících náru? í oddaných služebník? Krista. A práv? te? v centru Teen Challenge v jedné islámské zemi pozvedla 500 obrácených drogov? závislých, a ti te? horlí pro kázání Krista. B? h v t? chto posledních dnech opravdu vylévá svou moc k vykoupení.

Nemáme se trápit nad bitvami, které, jak se zdá, Satan vyhrává. Bitva, v níž jsme, je v? ? ná bitva. A brány pekel Kristovu církev nep? emohou. Náš Otec to vyhlásil: Ježíš již vládne jako Král!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1357/>